

A TOTES LES BARRIADES DE BARCELONA

ALS JARDINS DE BARCELONA HI HA FEINA

Les persones que treballem a l'Institut Municipal de Parcs i Jardins ens veiem obligades a informar a la ciutadania de la lamentable situació que pateix la jardineria pública.

El IM de Parcs i Jardins de Barcelona ha estat històricament un servei públic que s'ho ha currat per tal de donar la cura necessària al verd de la ciutat. De fet som una de les poques ciutats europees que poden enorgullir-se del seu servei de jardineria pública. Tot i això ara estem patint l'intent del govern municipal de vendre aquest servei als interessos privats, que miren més d'omplir-se les butxaques que pels drets dels seus treballadors, amb contractes temporals de curta durada que no permeten la implicació personal en un projecte de ciutat. Ara per ara estem voltant el 30% del nostre pressupost dedicat a privatitzar diferents serveis propis (poda d'arbrat, aplicacions fitosanitàries, obra nova, etc..).

La zona verda de Barcelona ha crescut un 150% des de l'any 1992 ençà. Tot i això el planter de treballadors no ha crescut gens. Amb les mateixes persones hem de fer dues vegades i mitja més feina que aleshores.

Tots hem pogut veure com a diferents parcs de la ciutat es feien milionàries inversions. Durant anys hem constatat que d'algunes zones de la Barcelona menys rica s'han anat traient jardineros, deixant que es deterioressin fins al punt que fossin necessàries grans remodelacions (jardins de Costa i Llobera, Turó Parc, Parc de la Pegaso, Ciutadella, i tants d'altres), deixant aquestes remodelacions en mans d'agents privats.

El nostre conveni col·lectiu, malgrat els molts atacs i incompliments, no és dolent, els salaris no són per tirar coets, però les condicions de treball després de molts esforços i lluites han anat millorant. Hem deixat en el camí augments salarials tot prioritant noves contractacions de personal per poder oferir una execució directa de les nostres feines, donant cabuda als ciutadans que volen desenvolupar una carrera professional al món de la jardineria, tot servint al bé comú, a lo públic.

El manteniment de la jardineria de Barcelona no és fàcil, manca personal i una millor gestió dels recursos.

Històricament els jardins havien estat zones d'aprofitament de les terres, on cada planta, cada herba, cada arbre tenia un ús, una funció alimentícia o medicinal i no sols un ús ornamental, que també. Ara aquests conceptes s'han rellegat i l'ús és purament paisatgístic.

Nosaltres proposem recuperar aquell antic concepte de jardineria social i comestible que doni resposta a les necessitats de les persones. Seria més que raonable dedicar zones verdes degradades i solars privats abandonats, plens de brutícia, i aprofitar-los per a la pròpia subsistència de veïns amb situació de feblesa (aturats, jubilats...)

**Un altre món és possible i necessari,
una altre jardineria també.**

<http://jardiniersindignats.blogspot.com/>

Facebook: jardiniers indignats

